40. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag **2 April.**

De uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien ... op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van ... regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Boekbeschouwing.

Bijdrage tot herziening der Grondwet, in Nederlandschen zin, door Mr. GROEN VAN PRINSTERER. Leiden, S. *en* J. LUCHTMANS, 1840.

Wat wij ook, in den loop onzer beoordeeling van dit belangrijke werkje, verpligt zullen zijn daarop aan te merken, aan het hoofd derzelve plaatsen wij onze hulde aan den verdienstelijken schrijver, om zijne waarheidsliefde, rondborstigheid en echt vaderlandslievende bedoelingen, welke schier op iedere bladzijde onmiskenbaar aan elken onpartijdigen moeten in het oog vallen.

Ook de stijl, de duidelijkheid, waarmede ieder punt wordt behandeld en in het licht gesteld, verdienen den hoogsten lof.

Wij zullen ons, beknoptheidshalven, moeten bepalen tot het opperen onzer bezwaren tegen zoodanige stellingen van den schrijver, welke de ondervinding ons zoo al niet ten eenemale ongegrond nogtans als ten hoogste gewaagd heeft leeren kennen.

Wij stuiten dan al dadelijk op de volgende: *Eene spoedige herziening der grondwet is onraadzaam.*

Wij voor ons zijn van een tegenovergesteld gevoelen en beschouwen eene herziening, zoo spoedig als het gewigt der zaak dit maar immers zal gedoogen, voor de belangen der natie als volstrekt noodzakelijk; en de schrijver zelf is het *ten deele* met ons eens.

Immers zegt hij zelf, bladz. 4: » Doch ook eene » *andere* herziening zou ik wenschelijk achten, » namelijk dat men, met gemeen overleg, *enkele* » *artikels verbeteren mogt,* wier nadeel of wier » ongenoegzaamheid blijkt."

Ten aanzien van *deze* artikels zou dus de schr. eene spoedige herziening *niet* onraadzaam maar veeleer wenschelijk achten.

En welke zijn die artikels?

Er worden er 4 opgenoemd, namelijk 207, 60, 75 en 190, van welke ons de drie laatste van geen gering gewigt voorkomen, als:

Art. 60. » Geene mogelijkheid voortaan eener be» schouwing van de overzeesche bezittingen, als een » soort van rentegevend landgoed der kroon."

Art. 75. » Verantwoordelijkheid van iederen Mi» nister, ten aanzien van zijn Departement."

Art. 190. » De Christelijke Hervormde Godsdienst » is die van den Vorst."

Onze lezers zien, dat dit zeer gewigtige veranderingen zijn zouden, de laatste daarom te meer, omdat de inlassching van die voorgestelde bepaling, in eenen tijd dat wij zoo noodig hebben, ons door eensgezindheid, wederzijdsch vertrouwen, toegevenheid en verdraagzaamheid nationaal te versterken, tot zeer groote ontevredenheid bij een talrijk gedeelte der bevolking aanleiding zou geven, en den schijn, als helde men over tot staatkundige verdrukking of achteruitstelling der burgers van zekere geloofsbelijdenis, zou kunnen wettigen.

Zoo er eene éénige bepaling, in de grondwet te brengen, rijpe overweging verdient en onraadzaam zou kunnen zijn met eenigen spoed vast te stellen, het is gewis, naar ons oordeel, de onderhavige: terwijl zij ons daarenboven, bij de tegenwoordige gesteldheid van het huis VAN ORANJE van geene dringende noodzakelijkheid voorkomt, en bovendien eenen geest van onverdraagzaamheid zou kenschetsen, welke men bijzonder in Nederland en in de eeuw welke wij beleven, niet behoort aan te treffen.

De schrijver gaat intusschen nog verder dan deze artikelen, in de afwijking zijner stelling, wanneer hij zegt, bladz. 6. » Nog meer. Ik zou ook eene » *algemeene* revisie der grondwet, ofschoon ik uit » mijn gezigtspunt, ze liever uitstellen zou, *reeds* » *nu* niet als volstrekt onraadzaam beschouwen. » *Zy zou menige verbetering kunnen ondergaan, zoo-* » *wel van inhoud als van redactie.* Maar zoodanig » werk worde voorbereid door zeer weinigen, door » allezins bevoegden, *met langzamen spoed.*"

Toen de schrijver deze regels nederschreef, schijnt de onderstelling hem te hebben voor den geest gezweefd, als ware *eerst nu* de behoefte tot wijziging der grondwet ontstaan. Hij schijnt uit het oog te hebben verloren, dat, reeds kort na den Belgischen afval, eene commissie van » zeer weinigen en allezins bevoegden" door den Koning is benoemd geworden tot het voordragen der in de grondwet te brengene veranderingen; dat reeds in den aanvang van 1831 van wege den Koning is verklaard geworden, dat het oogenblik dáár was, om de noodige veranderingen in de grondwet te brengen. Hij schijnt vergeten hebben, dat, reeds vóór dien tijd, de Graaf VAN HOGENDORP, dien de schr. denkelijk niet onder de onbevoegden zal rekenen, en later een aantal geachte en kundige Staatslieden, zoo in als buiten de Staten-Generaal, zich beijverd hebben, om schier elk artikel onzer grondwet, hetwelk wijziging behoeft aan te duiden, onder welke de schr. ons wel zal vergunnen, ook de schrijvers der Nederl. stemmen en den door hem hooggeachten Hoogleeraar THORBECKE te rangschikken. Nog schijnt de schrijver er niet op gelet te hebben, dat onze tegenwoordige grondwet nu circa 25 jaren in werking is geweest, en er dus eene rijpe ondervinding nopens de gevolgen en uitvloeisels harer bepalingen is verkregen; en vele leemten en gebreken zóó helder en zóó duidelijk zijn in het licht gesteld, dat de natie, daardoor op het standpunt is gebragt, van ernstig naar verbeterde bepalingen te verlangen.

De *langzame spoed*, bij de wijziging der gebrekkige artikelen onzer grondwet, door den schr. wenschelijk geacht, heeft dus inderdaad niet ontbroken. Er is overvloedige en langdurige gelegenheid geweest, om rijpelijk alles te overwegen en tot eene beslissing, omtrent hetgeen voor de natie tot wezenlijke behoefte geworden is, te geraken.

Het zou er dus verre af zijn dat, zoo als de schr. bladz. 9 stelt, de vast te stellene wijzigingen eene *improvisatie* zijn zouden, en zij niet dan met overbaasting en onvoorbereid zouden kunnen geschieden.

Eene ondervinding van 25 jaren, eene voorbereiding van 10, kunnen veilig over gesteld worden tegen de ondervinding en den tijd, welke aan de daarstelling der grondwet, onder welke wij thans leven, hebben kunnen worden toegewijd. En wij vragen het aan elken onpartijdige, welke van beiden, de tegenwoordige of de te wijzigen grondwet een werk der improvisatie zoude kunnen genoemd worden?

Het oogenblik is dan ook onzes inziens dáár, waarvan de Hoogleeraar THORBECKE in zijne Voorrede voor de Aanteekening zegt: » Een zoo ge» lukkig oogenblik komt zeldzaam. Om het te » verzuimen, staat er te veel op 't spel, en het » spel is welligt niet zoo moeijelijk te winnen;" en aan het slot: » Men moet werken, zoolang het » dag is, en wij hebben tot eene grondwetgeving » nooit eenen beteren gehad."

Eenige *enkele* bepalingen der grondwet te wijzigen ware stukwerk, verschafte noodeloozen omslag en kosten, bleef de gemoederen in spanning houden, en ware zeker niet geschikt, om de natie voor de toekomst gerust en tevreden te stellen.

De stelling overigens, *dat de wyziging der grondwet geene volksbehoefte geworden is*, ontkennen wij volstrekt. » De *begeerte* naar herziening," zegt de schr., » is zoo weinig de natuurlijke ont» wikkeling eener volksbehoefte geweest, dat zij » (de begeerte naar herziening) *nooit eene zooda-* » *nige hoogte bereikt zou hebben*, indien zij niet, » tegen het oogmerk der regering, door de rege» ring was opgewekt en versterkt."

Wanneer de schr. hier van *behoefte* des volks spreekt, kan hij zeker niet bedoelen die van de heffe des volks, hij zal meenen het oordeelkundige, over zijne staatkundige belangen nadenkende gedeelte der natie. En *dit* gedeelte zou het niet als eene behoefte beschouwen, dat de grondwet hoe eer hoe beter werd gewijzigd?

Wij willen niet over woorden twisten en hier in onderscheidingen treden tusschen *begeerte* en *behoefte.* Maar al eens toegegeven, dat van af de Koninklijke belofte, in 1831 gedaan, tot het najaar van 1839, er slechts *begeerte* bestaan had, (die de schrijver toestemt, zelfs tot eene zekere hoogte te zijn geklommen,) dan voorzeker is het door ons bedoelde beschaafde gedeelte der natie, sedert de belangrijke daling van 's lands crediet, en het bekend worden met vele handelingen, welke daartoe den weg gebaand hadden, sedert de najaarszittingen van 1839, ten sterkste overtuigd geworden van de zelfs dringende *behoefte* aan verbeteringen in de grondwet.

Die overtuiging is niet maar die van *enkelen*, zij is *algemeen*, en nu vragen wij, of het bij zoodanige overtuiging en stemming voorzigtig en staatkundig zijn zoude, die zoo noodig geoordeelde wijziging der grondwet voor eenen onbepaalden tijd op te schorten en aan de Regering de vrije hand te geven, daarop terug te komen, wanneer dit haar dienstig zal voorkomen; bij de kennis vooral welke men verworven heeft, wat zoo iets in ons land te beteekenen heeft?

Voor het oogenblik bestaat er *noodzakelykheid* om aan de grondwet de hand te slaan. Zij kan niet blijven, zoo als zij is. De regering kan dus niet ontgaan, wijzigingen in dezelve voor te stellen. Van het oogenblik echter, dat ten gevolge der wijziging van *enkele* artikelen, (waaronder die bij de vijf wetsontwerpen voorgedragen) de noodzakelijkheid komt te vervallen, om meerdere wijzigingen in de grondwet aan te brengen, wordt *en* de vertegenwoordiging *en* de natie buiten magte geplaatst, om zonder schokken datgene te erlangen, hetwelk beiden zouden vermeenen, in het welbegrepen belang der natie te moeten worden tot stand gebragt.

Reeds uit *dit* oogpunt allen beschouwd, komt ons het uitstellen van *alle* de noodzakelijk geachte wijzigingen in de grondwet hoogst onraadzaam en ondoelmatig voor. (*Het vervolg hierna.*)

Afschaffing van het Amortisatie-Syndicaat.

Onverklaarbaar is het ons voorgekomen, door het Gouvernement, in het wets-ontwerp tot afschaffing van dat ligchaam, eene bepaling te zien voorgedragen, volgens welke eene som van niet minder dan 30 millioen Nederlandsche staatsschuld zou worden in omloop gebragt, om daardoor te voorzien in uitgaven of betalingen, voor welke in der tijd andere Baten bij het Amort. Synd. zijn voorhanden geweest: doch die, gelijk zoo menige andere, zonder bepaalde magtiging der wetgevende magt, in den algemeene kolk der Rijks-behoeften schijnen te zijn verzwolgen.

Wanneer toch de Staten-Generaal, op de verklaring dat het Amort. Synd. daartoe bij magte was, toestonden, dat de jaarlijksche dotatie voor die Instelling niet op de Begrooting werd gebragt, en dat ligchaam nog bovendien met eenige andere uitgaven belast werd, konden zij wel bezwaarlijk vermoeden, dat b. v. de *Borgtogten der Comptabelen*, het wettig eigendom alzoo van deze, en alleen ter bewaring en beheering aan het Amortisatie-Syndicaat toevertrouwd, tot die einden zouden worden gebruikt.

Zij zouden dan gewis iets dergelijks nimmer hebben toegestaan. En men zegge niet: » het Amort. » Synd. had tot dekking daarvan *andere waarden* » in handen, het bezat nog 30 millioen onuitgege-

» rene obligatien, tot waarborg." Wij konden dit stellig ontkennen, en zeggen, die 30 millioenen hadden eene andere, bij de wet uitdrukkelijk aangewezene bestemming, en konden dus met geene mogelijkheid dienen tot dekking of waarborg van *andere* bestede sommen.

Namen wij eens aan, dat de Staten-Generaal aan die 30 millioen geen ander emploi wilden gegeven hebben, dan waartoe zij bij de wet oorspronkelijk zijn bestemd geworden, de aflossing namelijk der oude O. I. schuld; of dat zij, daartoe niet gebezigd wordende, op de vernietiging dier obligatien aandrongen, waar blijft dan de waarborg voor de uitgegevene sommen der Borgtogten, en waar moeten die comptabelen dezen hunnen eigendom gaan zoeken? De Staat is hier de Debiteur zal men zeggen. Maar de Staat kan geene uitgaven doen, dan voor zoover die door de wetgevende magt bij de Begrootingen zijn toegestaan; en nu, deze magt weigert eens het gebruiken dezer particuliere bezittingen der comptabelen te homologeren, omdat men, wel verre van haar met *dat* gebruik bekend te maken, haar integendeel heeft doen gelooven, dat het Amort. Synd. uit *eigene* middelen de aan hetzelve opgelegde verpligtingen kon vervullen; wat dan? O Bestuurderen van het Amort. Synd. wat zoudt gij daarbij, vooral indien hier te lande eene verantwoordelijkheid der hooge ambtenaren hare toepassing vond, in de klem geraken!

Zoo is het ook met de meeste der overige bestede sommen, tot dekking van welke men nu de 30 millioenen geheel of ten deele zou wenschen aan te wenden. Ons komt deze voordragt, inzonderheid met opzigt tot haren invloed op het openbaar crediet, als zeer ongelukkig gekozen voor. Had men, in stede van de 30 mill. in omloop te willen brengen, voorgesteld, om die te vernietigen, doch daarentegen jaarlijks op de Begrootingen zoodanige sommen uit te trekken, als men berekenen zou, voor ieder onderwerp der van het Amort. Synd. overgenomene en bij het ontwerp omschrevene lasten benoodigd te hebben, dan kon ja het jaarlijksch te kort een hooger aanzien erlangen dan van 4 millioen, waarop men de natie slechts had voorbereid, — maar de intrekking van zoovele millioenen zou oneindig gunstiger op het crediet gewerkt hebben, dan het nu losmaken en in omloop brengen derzelve zal moeten doen.

Deze maatregel ware zoo eenvoudig geweest en had zooveel gunstiger gewerkt, dat wij schier gedwongen worden, met het *H. B.* het er voor te houden, dat uit die in omloop te brengene 30 millioenen nog andere uitgaven moeten gedekt en bestreden worden, dan die bij het ontwerp zijn aangewezen.

Is dit werkelijk zóó, dan smeeken wij toch nu de regering, eindelijk cordaat voor de zaak uit te komen, en met volle openhartigheid onzen geheelen financiëlen toestand voor de vertegenwoordiging open te leggen. Wij beschouwen dit als schier den eenigen weg, om nieuwe botsingen tusschen de staatsmagten, om nieuwe schokken en bederf van ons nationaal crediet te verhoeden.

Eenmaal het kwaad in zijne geheele diepte gekend; eenmaal volledig vertrouwen aan de vertegenwoordiging geschonken en alle geheimzinnigheid en achterhoudenheid afgelegd zijnde, zal dit vertrouwen gewis met vertrouwen worden beantwoord, en men zal vereenigd en krachtdadig de hand kunnen aan het werk slaan, om de bestaande wonden te heelen en het openbaar crediet voor de toekomst op hechte grondzuilen te vestigen.

Is er verkeerd, zeer verkeerd gehandeld, men zoeke dit voor het minst nu niet langer te verbergen. nu er toch reeds menige verkeerdheid is aan het licht gekomen, en door den drang der omstandigheden heeft moeten verontschuldigd worden; en make een groot deel der natie niet het slagtoffer van eenen misplaatsten afkeer eener gulle erkenning van dit verkeerde. De tegenwoordige Minister van Financien komt ons voor, juist door deszelfs bijzondere positie in dit belangrijk tijdsgewricht, bij uitnemendheid geschikt te zijn; om met vrijmoedigheid en rondheid voor de vertegenwoordiging op te treden en haar den toestand, den waren en geheelen toestand te verklaren, waarin ons financie-wezen zich bevindt.

Ondubbelzinnig hebben vele leden der Staten-Generaal, bij de laatste leeningswet van derzelver gezindheid doen blijken, om *veel* over het hoofd te zien, *veel* te willen toegeven, wanneer hun slechts vertrouwen en openhartigheid door de regering geschonken werd.

Zal nu zoodanig ook de stemming van H. E. M. zijn, wanneer nog altijd zooveel voor hen wordt verborgen gehouden, wanneer de regering nog altijd volhardt op den weg der geheimzinnigheid en achterhoudendheid, waarvan wij het kenmerk ook weder helaas! in de door ons boven omschrevene voordragt opmerken?

Moet de regering, moet de geheele natie het tegendeel verwachten, dat dan toch door de eerste rijpelijk overwogen worde, hoeveel zij, bij die volharding op het spel zet, en welke heilzame gevolgen daarentegen van openhartigheid en vertrouwen kunnen worden te gemoet gezien.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 27. Maart. Men meldt uit Weenen dd. 20 Maart: Een voorstel op den Rijksdag van Hongarijen gedaan, ter emancipatie der Joden, is met algemeene stemmen aangenomen, zoo dat de Israëliten in Hongarijen dezelfde regten als andere onderdanen hebben verkregen.

— In Hanover is men niet algemeen tevreden over het ontwerp van de nieuwe constitutie. Hetzelve is aan de beoordeeling der beide Kamers onderworpen.

— Uit Malta wordt, in dato 16 Maart, geschreven, dat de Bei van Tunis door vredebreuk met Napels bedreigd wordt, ten gevolge eener beleediging, aan den Napolitaanschen Consul en de vlag zijns lands gedaan.

— In Zwitserland vooral ten platten lande, heerscht eene gissing onder het volk.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. Maart. Een Parijs revolutionnair blad, de *National*, beschuldigd Engeland openlijk van, om in de zaken van het Oosten de handen vrijer te hebben, aan Frankrijk, op een oogenblik dat het reeds *Abd-el-Kader* te bestrijden had, in den keizer van Marocco een nieuwen vijand te hebben berokkend. » Den 22n." zegt dat blad, onder dagteekening van den 26n » heeft onze regering uit Toulon de tijding der oorlogzuchtige houding van den verheven keizer van Marocco moeten ontvangen. Zij is dus reeds sedert vier dagen van alles verwittigd. Indien ons nieuwe ministerie gedurende de laatste dagen niet de natie om den tuin heeft geleid; indien deszelfs beloften van voor de waardigheid en grootheid van Frankrijk te zullen zorgen, geene eerlooze leugens zijn geweest, dan heeft het ongetwijfeld naar Afrika en Toulon reeds de noodige bevelen afgezonden, om de uitwerkselen der zamenspanning, waarvan *Abd-el-Kader* en zijn nieuwe bondgenoot de gedweeë werktuigen zijn, te niet te doen; dan moet reeds de Maarschalk *Valée* bevel hebben ontvangen, om een groot deel zijner strijdkrachten naar Tlemcen en de Tafna te doen rukken, en de Admiraal *Rosamel*, om met spoed onder zeil te gaan, ten einde Tanger te bombarderen, die plaats te veroveren en daar eene sterke bezetting achter te laten. Tanger, men behoort dit niet te vergeten, beheerscht den ingang van de straat van Gibraltar, naar de zijde des Atlantischen oceaans."

Ook omtrent den krijgstogt, dien de Maarschalk *Valée* onlangs in de streken ten westen van Algiers ondernomen heeft, is van de zijde der Fransche regering nog niets openbaar gemaakt. Uit bijzondere brieven uit de stad Algiers van den 13n blijkt echter, dat die togt eerst den vorigen dag begonnen is, en dat het weder, hetwelk tot dien tijd toe zeer gunstig was geweest, plotseling regenachtig is geworden. Men meende, dat die omstandigheid den Maarschalk in zijne bewegingen zeer zou belemmeren, daar zijn veldtrein en geschut met moeite langs de modderige wegen zouden kunnen worden vervoerd. Daarom liet zich vermoeden, dat de Maarschalk, zonder zich met het kastijden der vijandige volksstammen, wier landstreek hij moest doortrekken, op te houden, regtstreeks op Sherschel, aan de zeekust, zou aanrukken, naar welke plaats ook gewapende stoombooten gezonden zijn. Vermoedelijk is hij den 15n aldaar aangekomen. Te oordeelen naar het gebulder van het geschut en het klein geweervuur, hetwelk men in de rigting door de troepen des Maarschalks gevolgd, gehoord had, waren er ernstige vijandelijkheden met de Arabieren voorgevallen. Eenige stroopende benden van dezen hebben zich het afwezen van de hoofdmagt der Franschen ten nutte gemaakt, om tot niet verre van de stad Algiers door te dringen en daar vrij veel vee weg te rooven.

— Den 24n duurde de brand in de kolenmijn van Commentry nog met dezelfde hevigheid voort. Dien dag dacht men het water van den stroom van la Grange daarin te kunnen leiden, doch men verkeerde steeds in het onzekere of dit middel tot blussching wel voldoende zijn zou. De brand bepaalt zich niet alleen tot de bloot liggende kolen, maar strekt zich ook tot die uit welke nog door lagen rots en aarde bedekt zijn.

NEDERLANDEN.

IJZENDIJKE, den 25. Maart. Heden heeft te dezer stede voor de Roomsch-Catholijken eene belangrijke plegtigheid plaats gehad, zijnde de eerste steen gelegd van het nieuwe kerkgebouw voor de gemeente IJzendijke, Biervliet, de helft van Schoondijke en Waterlandkerkje. Reeds zeer vroeg in den morgen was men in beweging met het plaatsen van eerebogen en mastboomen; van beide de torens, van den molen en uit alle fatsoenlijke huizen zag men de nationale vlag wapperen. Om 10 ure begon de plegtige dienst door den Wel-Eerw. Heer *Bruns*, Pastoor, geadsisteerd door drie andere geestelijken. Op eens liet zich, ons uitmuntend zangkoor hooren, geaccompagneerd door ons heerlijk stadsmuzijk, bestuurd door den verdienstelijken Directeur *Dellaert*, hetwelk door de gansche vergadering met verrukking werd aangehoord, onder welke zich ook vele aanzienlijke Protestanten, waaronder onze Burgemeester, de Ed. Achtbr. Heer *J. Brevet*, bevonden. Na het Evangelie beklom de Eerw. Heer *Bruns* den kansel en hield eene treffende en doelmatige redevoering, tot tekst hebbende Matth. 21 vs. 42.

De dienst geëindigd zijnde, begon de plegtige optogt, onder het zingen van psalmen, het spelen der muzijk en het luiden der beide klokken, zoo Roomsche als Protestantsche, naar de plaats waar de nieuwe kerk geplaatst wordt. Hier begonnen de zegeningen door den Wel-Eerw. Heer *Bruns*, gemagtigd door den Hoog-Eerw. Heer Monseigneur *Antoniucci*. Vervolgens werd de eerste steen gelegd door den Pastoor *Bruns*, de tweede door den Vicaris *J. W. Vos*, de derde door den controleur *Maertens*, Secretaris van het kerkfabriek en daarna de verdere leden. Hierop volgde de Heer Burgemeester *Brevet*, die eene treffende aanspraak hield, en daarna verscheidene andere aanzienlijke personen, waaronder de Heeren Pastoor en Burgemeester van de Hoofdplaat en de Burgemeester van Biervliet.

De plegtigheid geëindigd zijnde, begaf zich een ieder getroffen naar zijne woning, en men bragt den namiddag in gepaste vrolijkheid door.

Het gemelde kerkgebouw is aanbesteed voor *f* 28,800, waarvoor het Z. M. den Koning heeft behaagd eene som van *f* 15,000 te verleenen; de lengte van het gebouw bedraagt 92 Rijnl. voeten, met eene breedte van 57 en hoogte van het dak van 48 voeten; terwijl het wulf door tien bogen gedragen, rustende op kolommen in eenen Griekschen stijl aangelegd, 41 voeten verheven is, de toren aan het voorfront geplaatst zal tot 83 voeten boven het terrein worden opgebouwd. — De aannemers van dit werk zijn de Heeren *Ws. van Uye en Zonen*, te Middelburg.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 1. April. Sedert den 30. Maart zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Dordrecht bestemd:

De twee Vrienden, J. Pott, onlangs van Stockton, met aardewerk.

Voor Brussel bestemd:

De jonge Hendrik, G. Kuper, van Bordeaux, met wijn en brandewijn.

Voor Antwerpen bestemd:

Henriette Louise, M. Heyen, van Manthanzas, met suiker; *Harriet*, P. Beniest, van Liverpool, met klipzout; *l'Anaïs*, C. le Gronet, van Havre de Grace; *Amos Passens*, F. Thompson; *Russel*, O. Connor, beide van New-Orleans, alle drie met katoen; *la Clementine*, P. L. Bas, van Dieppe, met lijnzaad; *de jonge Johanna*, J. B. Bergmann, van Londen, met stukgoederen; *Maria Louise*, H. Geelvink, van Embden, met graan; *Fyons*, G. Kranze, van Montevideo, met huiden; *Maria Antoinette*, F. Desplaisse, van Havre de Grace, met stukgoederen; *Broantess*, R. Churchill, van New-York; *the Ocean*, J. Smith, van Charlestown, beide met katoen en rijst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Concordia, R. Lovius; *Lydia Abey*, H. E. Oortgiese; *Caroline*, L. R. Muggenberg, alle drie naar Hamburg; *Hendrika*, G. van der Velde Gerardus, naar Stettin; *Johanna*, A. Neuenburg, naar Bremen, alle vijf met stukgoederen; *de Harmonie*, C. H. Rasmusser, naar Corsoer, met ballast; *Allert*, J. Clark; *Thomas en Martha*, D. S. Ransom, beide naar Leith, met schors; *l'Eugène*, H. Hansen, met vlas; *Tyne*, A. R. Watts, met schors en vlas; *Diana*, W. A. de Rijk; *Josephine*, P. J. Gress, beide met beenderen, alle vier naar Hull.

Van Gend zijn gezeild:

Wilhelmine, J. Walker; *Hermann*, J. J. Schoon; *Margarethe*, J. Strak, alle drie naar Hamburg; *Fortuna*, C. M. Olsen, naar Christiaansand, alle vier met suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.